

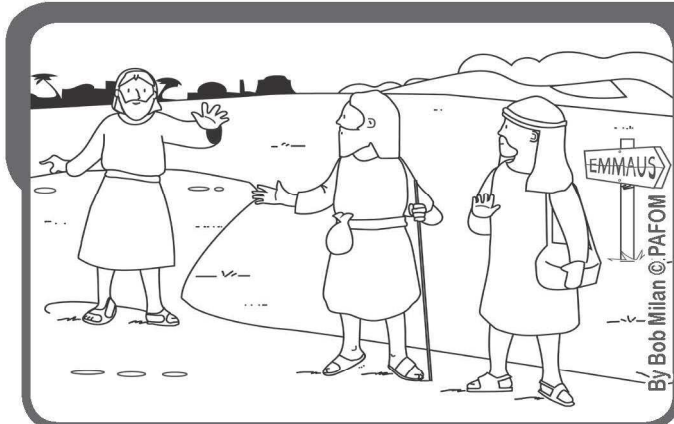

Vigasztaljuk meg, aki szomorú

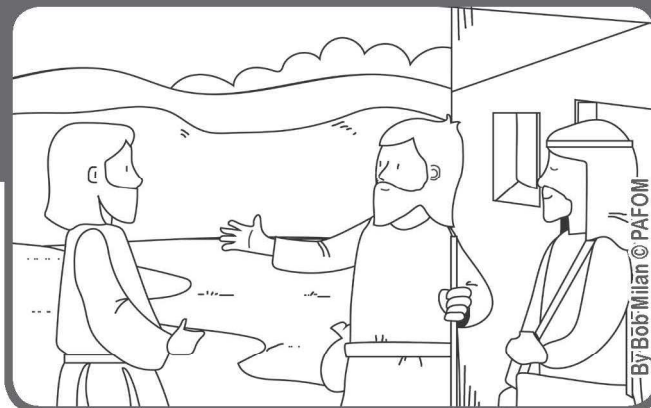

fokoláre
mozgalom

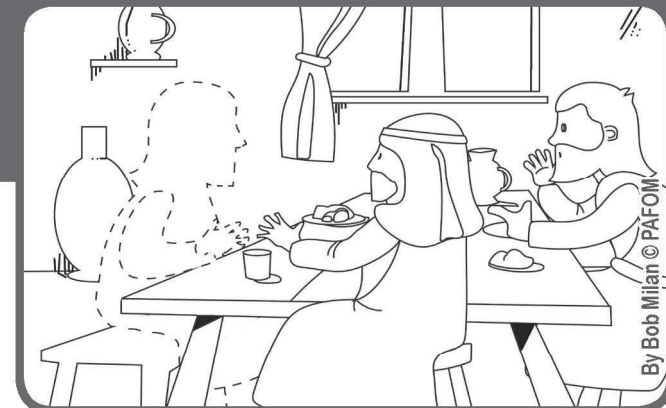
„Boldogok, akik sírnak, mert ők vigasztalást nyernek.” (Mt 5,4)

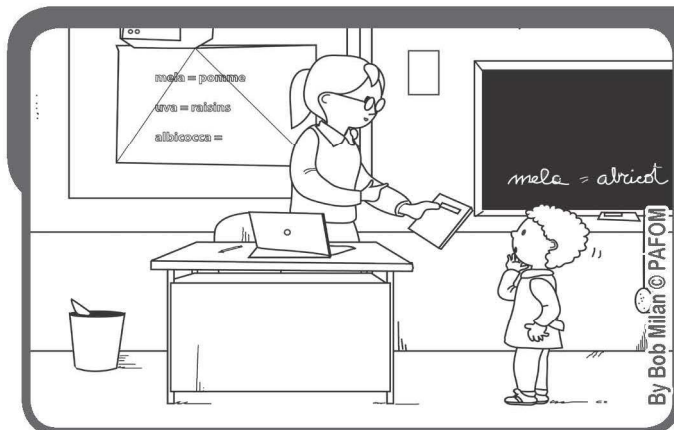
Még aznap délután, amikor Jézust megölték, két tanítványa hazaindult Jeruzsálemből. Nagyon szomorúak voltak. Útközben találkoztak egy idegennel, akivel együtt folytatták útjukat.

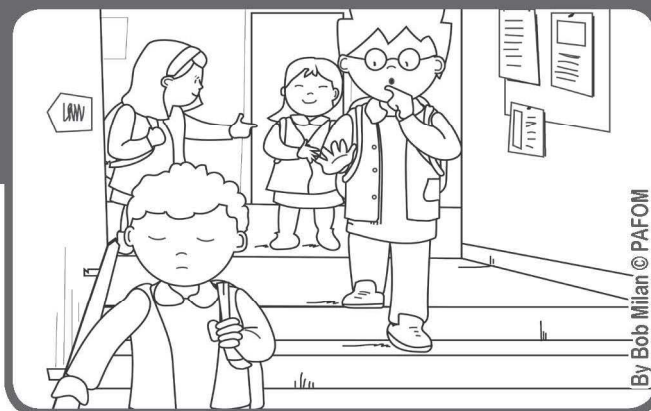
Az idegen megvigasztalta őket, és elmagyarázta, hogy bár Jézus meghalt, mégis győzött. A tanítványok szíve megkönnyebbült, és meghívták útítársukat vacsorára.

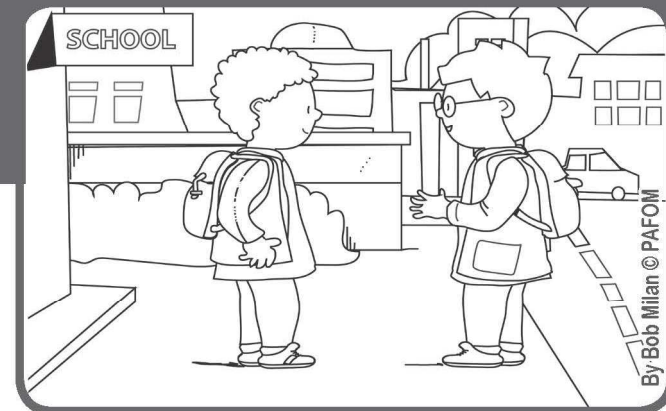
A vacsoránál az idegen megáldotta a kenyeret, és amikor megosztotta velük, felismerték, hogy Ő a feltámadt Jézus! És bár azonnal eltűnt előlük, szívükben ott maradt az öröm. (Lk 24,13-32)

Robit a tanító néni franciából feleltette. Sajnos rossz jegyet kapott.

Amint nagy szomorúan ment lefelé a lépcsőn, odajött hozzá osztálytársa, Palkó, akit nem nagyon ismert.

Palkó vigasztalta és bízta Robit. És Robi érezte, hogy a remény visszatér a szívébe: legközelebb jobban fog menni!

(Palkó tapasztalata Olaszországból)